

[Ragnhild Andersen.]

opsparingen, at vi ikke kan gennemføre den lov om folkepension, der er vedtaget ved anden behandling her i folketinget? Mit parti har, som det er bekendt, rejst indvendinger mod visse bestemmelser i folkepensionsforslaget, som vi ikke anser for rimelige og nødvendige, men det er dog vor opfattelse, at nu må folkepensionslovsforslaget gennemføres, så de dårligst stillede rentemodtagere, der er blevet holdt hen med megen snak i mange år, får sikkerhed for de i forslaget indeholdte forbedringer for de nulevende rentemodtagere. Det forslag om alderdomsopsparing, som vi her behandler, indeholder ingen bestemmelser, der får nogen som helst virkning hverken for de nulevende rentemodtagere eller for de mennesker, der i løbet af 15—16 år vil blive folkepensionister. Hvordan venstre og de konservative så vil begrunde, at folkepensionen til de nulevende og til de i de første 15—16 år tilkommende ældre ikke kan vedtages før begunstigelser til de øvrige, der først kommer til efter en 15—16 års og længere tids forløb, kræver sandelig en anderledes forklaring end den, vi har fået i dag.

Det er vort partis opfattelse, at vil venstre og de konservative ikke være med til at vedtage folkepensionen til de nulevende ældre, har de naturligvis lov at holde sig borte derfra. Jeg er sikker på, at befolkningen og ikke mindst vælgerne vil tilkendegive deres syn på venstres og de konservatives opfattelse af denne sag. For folkepensionen har her i det høje ting et afgørende flertal, og det bevirker, at de partier, der er gået ind derfor, er forpligtet til at sikre dens vedtagelse ved tredje behandling.

Det er besynderligt at høre her i dag, at nu er der tid nok til at tale om folkepensionen. Sådan har det ikke været hele tiden. Jeg vil gerne lige sige, at det stadig er mit partis opfattelse, at problemerne for tjenestemændene, som nu protesterer mod at skulle betale den ene procent i folkepensionsskat uden at kunne få folkepension, må henvises til afgørelse i lønningskommissionen. Angående midlernes tilvejebringelse har mit parti tydeligt tilkendegivet, at vi anser det for muligt at løse dette problem endog uden at gennemføre den foreslåede folkepensionsskat. Det er ingen hemmelig-

hed, at vi mener, der er grundlag for ganske anderledes besparelser på militærbudgettet end de omtalte 50 mill. kr.

Til de her i dag faldne udtalelser vil jeg gerne sige, at det er besynderligt at høre, at venstre og de konservative endda ikke er tilfredse med de bestemmelser, der indeholdes i forslaget, men ønsker, at 35 pct.s fradragsreglen skal ophæves, og endvidere, at de senere tilkommende end dem fra det 52. år også skal kunne få værdisikring af alderdomsopsparingen. Få vil de være, der i dette land vil kunne betale sådanne præmier, som der her er tale om, efter det 52. år. Det vil blive et lille mindretal, og det ved den ærede ordfører for venstre meget godt. Der tales om en præmie på mellem 1 000 og 1 200 kr., som en ældre skal betale, hvis han er fyldt 52 år, for at få garanti for 2 000 kr. værdifast alderdomspension fra det 67. år. Et ægtepar skal præstere dobbelt så meget i præmieindbetaling for at sikre sig 4 000 kr. værdifast alderdomspension. Jeg må nok spørge, hvor mange der er af slige mennesker i vort samfund. Det er et lille fåtal. For det store flertals vedkommende har det interesse at få gennemført en betryggende folkepensionsordning og ikke dette.

Det ærede medlem hr. Poul Møller udtalte, at der var tid nok til folkepensionen, det hastede ikke. Mærkeligt, at det ærede medlem hr. Poul Møller havde så travlt i folkeforsikringskommissionen i 1955. Det kunne ikke gå hurtigt nok for det ærede medlem med at få kommissionen afsluttet, men nu pludselig har han god tid. Hvorfor? Fordi man ønsker at udskyde, at forhale, om muligt at forhindre den folkepension, som rentemodtagerne har ventet på i årevis. Det kan der ikke være nogen som helst rimelighed i. Dette forslag bør afvises, men folkepensionen til rentemodtagerne bør sikres.

Søren Olesen: Det lovforslag, vi her behandler, er flere gange blevet betegnet som bestilt arbejde fra venstres og de konservatives side, og det er gået her, som det vist i almindelighed går med bestilt politisk arbejde: det får man ingen tak for. Det har den højtærede finansminister heller ikke fået for det lovforslag, han har udarbejdet, og jeg må sige, at efter at jeg har set på